

регіонального співробітництва України з ЄС, розробка Закону України «Про регіональне співробітництво» та нової редакції Закону України «Про транскордонне співробітництво», в яких будуть чітко визначені цілі, принципи, механізми здійснення транскордонного та регіонального співробітництва, система координації регіонального співробітництва, а також компетенція і повноваження всіх його суб'єктів та учасників тощо.

Література:

1. Уоллес У. Разработка политики в Европейском Союзе [Текст] / Г. Уоллес, W.Wallece. - Оксфорд: Oxford University Press, 1998. - С. 12-15.
2. Баштанник В. Управління в системі наддержавних інтеграційних процесів в Європі: теоретико-методологічні засади / В. Баштанник // Вісник НАДУ, 2006.- №3-С.302-307
3. М.В.Кордон Європейська та євроатлантична інтеграція України. Навчальний посібник. – Київ. Центр учбової літератури. 2008. 172с. Доступ до підручника: http://pidruchniki.com/10561127/politologiya/spivrob itnistvo_ukrayini_yevropeyskim_soyuzom

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

ПОЛЮШКЕВИЧ М. М.

*Харківський національний технічний університет
сізького господарства імені Петра Василенка*

**Науковий керівник – ст. викладач
Краля В. Г.**

Формування та розвиток національного підприємництва значною мірою залежать від створення відповідної правової бази, яка стимулювала б підприємницьку активність та добросовісну конкуренцію.

Малий і середній бізнес - це створення нових робочих місць, а також альтернатива найманій праці, що особливо актуально під час кризи, це розвиток конкуренції, оскільки в деяких сферах дрібні підприємці можуть суперничати з великими компаніями, коректуючи тим самим ціни на товари, розвиток малого й середнього бізнесу дуже важливий з погляду диверсифікованості структури економіки й формування середнього класу суспільства. На жаль, саме маленька частка сегмента малого і середнього бізнесу у ВВП (в Україні становить 11,4%), говорить про те, що держава не надає достатнього рівня підтримки підприємцям, отже, не сприяє формуванню й зміцненню середнього класу.

Мале і середнє підприємництво є важливим фактором розвитку економіки України, а вихід з економічної кризи пов'язаний, в першу чергу, з розвитком саме таких підприємств, тому необхідно вирішити перелік питань правового забезпечення для відновлення позитивної динаміки соціально-економічних показників розвитку малого та середнього підприємництва.

Ключове значення для підвищення ефективності функціонування малих підприємств в економіці країни має створення гідних умов для їхнього існування, що стане можливим унаслідок перебудови спрямованості діяльності на інноваційну основу.

Підприємництво виконує особливу функцію в економіці і народному господарстві, змістова сутність якої зводиться до оновлення економічної системи, створення інноваційного середовища, що спричиняє руйнацію традиційних структур і відкриття шляху до перетворень, зрештою стає тією силою, котра прискорює рух економіки по шляху ефективності, раціоналізації, бережливості і постійного оновлення.

До малого й середнього бізнесу можна прирахувати більш 90% підприємств, зареєстрованих в Україні, але реальний внесок цих підприємств у ВВП - близько 11% (дані дослідження Укрсиббанку). У Європі цей показник вище в кілька разів: в Польщі ця категорія підприємств дає до 50% ВВП, у Данії, наприклад, суб'єкти малого бізнесу щорічно створюють 80% національного продукту, в Італії - 60%, а середній внесок таких підприємств у ВВП по всій Західній Європі - 63-67%.

Лева доля українських малих та середніх підприємств працюють або в сфері торгівлі, або в сфері надання послуг. Діяльність, пов'язана з розвитком інновацій менш популярна серед підприємців. Труднощі виникають із-за існуючої в країні системи стандартизації, яка потребує додаткових коштів на складання технічних характеристик продукту, що стане базою для створення новачків.

Друга проблема, що гальмує розвиток малих та середніх підприємств – це податкова політика, що проведена в нашій країні. Вона йде врозріз із встановленою у світі практикою й сучасними світовими тенденціями розвитку економіки.

Наступна причина небажання підприємців розвивати виробництво - незахищеність від політичної й економічної нестабільності. Представники малого та середнього бізнесу у своїй діяльності випробовують практично ті ж ризики, що й будь-яке велике підприємство, при цьому, його захищеність від таких ризиків фактично набагато менша.

Таким чином, режими активізації розвитку підприємництва можуть бути систематизовані у

наступні групи: організаційно-правові, фінансові, економічні і соціальні. Але формування правової бази підприємництва є найголовнішою передумовою його становлення та розвитку.

Законодавство в сфері підприємництва повинно становити єдину систему як за взаємною узгодженістю норм, так і за повнотою нормативно-правового регулювання підприємницької діяльності. Для успішного розвитку підприємництва необхідно створити ефективну правову базу його функціонування, забезпечити належним чином юридичне закріплення прав та постійне правове забезпечення з боку держави, що гарантує захист законного функціонування підприємництва, сприяє його розвитку.

Економіко-правове регулювання підприємництва повинне забезпечувати свободу конкуренції між підприємцями, в тому числі і захист їх самих, і споживачів від будь-яких проявів монополізму та недобросовісної конкуренції; гарантувати всім підприємцям рівні права та створювати рівні можливості для доступу і використання матеріально-технічних, фінансових, трудових, інформаційних та природних ресурсів; гарантувати недоторканість майна та забезпечувати захист прав власності підприємця; впровадити стимулюючу податкову та фінансово-кредитну політику; стимулювати інноваційну діяльність за допомогою цільових субсидій, податкових пільг, цільових кредитів; створити сприятливе правове середовище для розвитку різноманітних форм коопераційних зв'язків та самоорганізації суб'єктів підприємництва.

Сьогодні необхідно зосередитися на проблемі формування та вдосконалення правової бази розвитку підприємництва. Розв'язання наявних проблем його розвитку в Україні, створення належного середовища потребують докорінної переорієнтації державної політики розвитку підприємництва. Завдання полягає у тому, щоб суттєво розширити його роль і місце в економічному житті суспільства, тому формування та вдосконалення нормативно-правової бази було і залишається провідним напрямом сприяння розвитку підприємництва в Україні.

Література:

1. Держкомстат України / <http://www.kmu.gov.ua>
2. Офіційний сайт АКИБ «УкрСиббанк» / www.ukrsibbank.com
3. Підприємницька діяльність в Україні / <http://www.ukrreferat.com/index.php?referat=37541>
4. Сучасні проблеми розвитку підприємництва в Україні / <http://www.economy-confer.com.ua/full-article/935/>
5. Підприємницька діяльність / <http://posibnyky.vntu.edu.ua/ekonomika/22.htm>

ФІНАНСОВИЙ РИЗИК ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗНИЖЕННЯ

РОБОЧА О. В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – к.е.н, доцент

Малій О. Г.

Сучасне ринкове середовище неможливе без існування ризику. Будь-яка підприємницька діяльність змушена миритися з тим, що ризик — це невід'ємна її складова.

У фінансовому аналізі досліджується фінансовий ризик. Під фінансовим ризиком підприємства розуміється ймовірність виникнення несприятливих фінансових наслідків у формі втрачання доходів або капіталу в ситуації невизначеності умов проведення його фінансової діяльності.

Фінансовий ризик є об'єктивним явищем функціонування будь-якого підприємства, він супроводжує практично всі види фінансових операцій, всі напрями фінансової діяльності.

Фінансові ризики бувають: постійні та непостійні, прогнозовані та непередбачені.

Постійний фінансовий ризик характерний для всього періоду здійснення фінансової операції і пов'язаний з дією постійних факторів. Прикладом може слугувати валютний ризик.

Непостійний фінансовий ризик виникає лише на окремих етапах здійснення фінансової операції. Прикладом є ризик неплатоспроможності ефективно функціонуючого підприємства.

Прогнозований фінансовий ризик характеризує ті види ризиків, які пов'язані з циклічним розвитком економіки, передбаченим розвитком конкуренції тощо. Передбаченість фінансових ризиків має відносний характер, оскільки їх прогнозування із 100-процентним результатом надійності виключає розглядуване явище із категорії ризиків. Прикладом прогнозованого фінансового ризику є ризики інфляційний, процентний. Треба відмітити, що в даному випадку йдеться про короткострокове прогнозування.

До непередбачених фінансових ризиків належать ті ризики, які відзначаються повним непередбаченням їх прояву. Прикладом можуть слугувати ризики форс-мажорної групи, податковий та ін. В умовах економічної нестабільності України діяльність вітчизняних підприємств супроводжується різнобічним портфелем фінансових ризиків.

Розрізняють такі способи зниження ризику:

- розподіл ризику між учасниками проекту;
- страхування;
- резервування коштів на покриття непередбачених витрат.